

figes Noget, fra at fige det, saa forekommer det mig, at det vilde være urigtigt. Jeg kan derfor ikke stemme for Mindretallets Indstilling. — Jeg skal slutte med den Bemærkning, at jeg ogsaa vilde have ønsket, at den høitærede Minister havde været tilstede; jeg vilde da ogsaa have tilladt mig, hvis den høitærede Formand havde givet mig Tilladelse dertil, at spørge den høitærede Minister, om vi ikke snart fik at vide, hvorledes det stillede sig med Undersøgelsen paa Søgersborg. Det forekommer mig, da der nu har været nedsat Kommission saa længe og har været holdt Forhør — og jeg er bekendt med, at der er samlet Bunker sammen af Forhør — at man kunde være kommen saa vidt, at vi snart maatte kunne faae Sagen at se her i Rigsdagen og faae at vide, hvad det bliver til; om jeg virkelig den Dag skulde have gjort saa stor Uret, eller om det skulde vise sig at være Sandhed, hvad jeg sagde; men da den høitærede Minister ikke er tilstede, kan jeg ikke faae Leilighed til at rette nogen Forespørgsel til ham. Jeg vilde ønske, at vi snart maatte høre Noget til, hvorledes det staaar til med Sagen — nu hænge de sig jo igjen derude — og det vilde i det Dele være af Interesse at faae at vide, paa hvad Standpunkt Sagen befinder sig.

Formanden (Kraabbe): Det ærede Medlems Lovl. om, hvorvidt et saadant Forhold vil høre hjemme her under disse Forhandlinger, maa jeg besvare bekræftende. Det foranlediger mig til overhovedet at gjøre den Bemærkning, at medens de fremkomne Udtalelser ganske vist alle staa i ngie Forbindelse med det Forhold, der behandles, kan det dog ikke mistkjendes, at Forhandlingen er paa Veie til at komme ud af det rette Spor; thi Spørgsmaalet er jo ikke, om der er stet eller ikke stet Misbrug, eller om det er rigtigt eller ikke rigtigt her i Thinget at fremdrage saadanne Misbrug; men Spørgsmaalet er dette bestemte, om der i den Maade, hvorpaa formentlige Misbrug ere fremdragne, er stet Urefornærmelse, og eventuelt, i Fald dette bekvares bekræftende, om der da paa Grund af saadan Urefornærmelse er Grund for Thinget til at give Tilladelse til Sags Anlæg. Dette er den bestemt begrændsede Stenstand for Forhandlingen. Spørgsmaalet om vore Rekruters Behandling er derimod ikke under Forhandling her.

Rosfod: Efter de udførlige Foredrag, vi hørte fra den ærede Ordfører for Mindretallet og af de ærede Medlemmer fra Forsens (Wajer) og Helsingør (Thomsen), skal jeg kun gjøre et Par efter Sædvane ganske korte Bemærkninger. Hvis corpus delicti, det ærede Medlem fra Faxe, tror efter sine Udtalelser idag — jeg skal ikke komme tilbage til de tidligere — at have bidraget til at bringe god Mand og Lone ind i Hæren, tror jeg, hans Forsæt vil vise sig at have været forfænge-

ligt. Jeg tror ikke, at det er paa den Maade, det vil lykkes at bringe den gode Mand ind i Hæren. Jeg skal fige, at, naar jeg stemmer med Mindretallet i denne Sag, er det netop — for at bruge Udtrykket af det ærede Medlem for Forsens — af Hensyn til Personen, netop for at gjøre hans Stilling bedre ikke alene her i Thinget, for der er den overordentlig god, da han jo har det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) til Forsvarer, til Skjold og Sværd, men udenfor Salen. Der er nemlig Intet, der borger os for, at det ikke for disse brave Medborgere, som vi jo erkjende, at de ere, Underofficererne, der ere bestebent stillede i Samfundet, naar de komme her til et demokratisk Folkething og erklære — eller deres Foresatte gjøre det tjenstlig i deres Navn — at de søle fig krænke ved de Udtalelser, her ere faldne, og derfor bede om Tilladelse til at maatte faae det Spørgsmaal undersøgt ved Rettergang, hvorvidt der har været tilstrækkelig Tyde til om dem at bruge saadanne Ytringer, og man saa negter dem Adgang til retslig Undersøgelse, vil være en overordentlig stor Jvistelse til at anvende mod det ærede Medlem, her er Tale om, den samme hurtige Retsspleie, som han paastaar, at Kjøbstadrekruter, særlig de Københavnske, anvende mod Underofficererne. Da jeg nu dog ikke kan ønske det ærede Medlem en saadan ublid Medfart, en saadan Sagsøgelsesmaade, vil jeg være med til at stemme for, at vi ud- eller aflevere det ærede Medlem efter Omstændighederne. Jeg har, det haaber jeg, at man vil erkjende, en vis Ret til at tale med Frimodighed i en saadan Sag. Jeg har ogsaa gang været corpus delicti, netop i en Sag af samme Natur, og jeg havde den Fornemmelse, at den eneste rigtige Maade at tage denne Sag paa var — ja, det er jo ikke noget dansk Ordsprog — at holde gode Miner til stet Spil, at bide med Standhaftighed i det sure Æble, og De ville minde, at jeg gjorde det, at jeg tilraadede Alle, Benner og Modstandere, at stemme for at udlevere mig. Det var forøvrigt det Æneste, Thinget var enig om i den Rigsdagssamling! — Jeg lovede kun at gjøre et Par korte Bemærkninger, jeg skal hertil endnu kun sige en eneste Bemærkning — ogsaa af personlige Grunde og tillige af Hensyn til den Støthed — Størrelse tør man vel ikke fige — som det ærede Medlem har i Thinget. Han taler om at kaste op i Rigsdagstidenden. Jeg veed ikke, om det skulde være det Sted, hvor den heromhandlede Tale staaar trykt. Det kunde af æsthetiske Grunde være ret rart at faae at vide, men det skal for Resten ikke blive noget æsthetisk Stridsspørgsmaal.

Sagd: Jeg skal tillade mig et Par ganske korte Bemærkninger, og det er følgende: En Armee, hvor ikke et hæderligt Navn anses af alle Mand, først og fremmest af dens Ledere, for uadskilligt